

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Maria Ghervas,
Dumitru Mardari,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, în privința inculpatului

Ciubotaru Sergiu XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 15.11.2016 – 04.07.2018,
instanța de apel: 26.07.2018 – 30.01.2019,
instanța de recurs: 19.04.2019 – 18.06.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04 iulie 2018, Ciubotaru Sergiu a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 175 Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Ciubotaru Sergiu, prin ordonanța de modificare a învinuirii este învinuit că, aproximativ în perioada de timp a anului 2014 - mai 2016, aflându-se în clasa a II B a Liceului teoretic „XXXXXX XXXXXX” din XXXXXX, XXXXXX unde activa în calitate de învățător al clasei primare, profitând de imposibilitatea de a se apăra din cauza vârstei fragede și de autoritatea de cadru didactic pe care o avea în raport cu elevii săi de gen masculin XXXXXX, a.n. XXXX, și alți elevi neidentificați de organul de urmărire penală din cadrul altor clase ale aceluiași liceu, și despre care cunoștea cu certitudine că sunt minori și că nu au împlinit vârsta de 16 ani și, folosindu-se de faptul că minorii nu sunt supravegheați în timpul orelor de către părinți, a întreprins față de aceștia acțiuni perverse cu caracter sexual, orientate spre satisfacerea poftelor sale sexuale și excitarea instinctului sexual al victimei, manifestate prin atingeri indecente și alte acțiuni cu caracter sexualizat, mângâierea minorilor pe față, sărutări pe obraz, frunte, la ureche, pipăit la fund.

Tot el, aproximativ în perioada de timp a anului anul 2014 - mai 2016, aflându-se în clasa a II B a Liceului teoretic „XXXXXX XXXX” din XXXXXX, XXXXXX, unde activa în calitate de învățător al clasei primare, profitând de imposibilitatea de a se apăra din cauza vârstei fragede și de autoritatea de cadrul didactic pe care o avea în raport cu elevii săi de gen masculin XXXXXX, a.n. XXXX, și alți elevi neidentificați de organul de urmărire penală din cadrul altor clase ale aceluiași liceu, și despre care cunoștea cu certitudine că sunt minori și că nu au împlinit vârsta de 16 ani, și folosindu-se de faptul că minorii nu sunt supravegheați în timpul orelor de către părinți, a întreprins față de aceștia acțiuni perverse cu caracter sexual, orientate spre satisfacerea poftelor sale sexuale și excitarea instinctului sexual al victimei, manifestate prin atingeri indecente și alte acțiuni cu caracter sexualizat, mângâierea minorilor pe față, sărutări pe obraz, frunte, la ureche, pipăit la fund.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 175 Cod penal, ca săvârșirea acțiunilor perverse, față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, precum și alte acțiuni cu caracter sexual, prin concurs, de către aceeași persoană.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, iar din cumulul probelor cercetate în ședința de judecată nu s-a constatat întrunirea laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute la art.175 Cod penal, în acțiunile ultimului, pe ambele capete de acuzare.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, oficiul Nord, Tatiana Russu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 175, 175 Cod penal la câte 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita o anumită activitate în domeniul învățământului pe un termen de câte 5 ani, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita o anumită activitate în domeniul învățământului pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelanta a invocat că instanța de fond neîntemeiat a dispus achitarea inculpatului, fără a ține cont de cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunilor comise, în special, de anturajul, modul de săvârșire, comportarea anterioară și ulterioară a făptuitorului și a victimei, relațiile dintre ei.

Au fost ignorate de instanță declarațiile date la urmărirea penală ale părților vătămate minore, care au fost audiate în condiții speciale, cât și ale martorilor acuzării, care au declarat circumstanțele săvârșirii infracțiunilor de către inculpat, declarații ce sunt veridice, consecvente și nu au fost combătute prin alte probe în cadrul cercetării judecătorești.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Ciubotaru Sergiu a fost condamnat în baza art. 175 Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art. 175 Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 1 lună închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Ciubotaru Sergiu, aproximativ în perioada de timp a anului 2014 - mai 2016, aflându-se în clasa a II B a Liceului teoretic „XXXXX XXXXXX” din XXXXXX, XXXXXX, unde activa în calitate de învățător al clasei primare, profitând de imposibilitatea de a se apăra din cauza vârstei fragede și de autoritatea de cadru didactic pe care o avea în raport cu elevii săi de gen masculin XXXX, a.n. XXX, și alți elevi neidentificați de organul de urmărire penală din cadrul altor clase ale aceluiași liceu, și despre care cunoștea cu certitudine că sunt minori și că nu au împlinit vârsta de 16 ani și, folosindu-se de faptul că minorii nu sunt supravegheați în timpul orelor de către părinți, a întreprins față de aceștia acțiuni perverse cu caracter sexual, orientate spre satisfacerea poftelor sale sexuale și excitarea instinctului sexual al victimei, manifestate prin atingeri indecente și alte acțiuni cu caracter sexualizat, mângâierea minorilor pe față, sărutări pe obraz, frunte, la ureche, pipăit la fund.

Tot el, aproximativ în perioada de timp a anului anul 2014 - mai 2016, aflându-se în clasa a II B a Liceului teoretic „XXXXX XXXXXX” din XXXXXX, XXXXXX, 3, unde activa în calitate de învățător al clasei primare, profitând de imposibilitatea de a se apăra din cauza vârstei fragede și de autoritatea de cadru didactic pe care o avea în raport cu elevii săi de gen masculin XXXXX, a.n. XXX, și alți elevi neidentificați de organul de urmărire penală din cadrul altor clase ale aceluiași liceu, și despre care cunoștea cu certitudine că sunt minori și că nu au împlinit vârsta de 16 ani și, folosindu-se de faptul că minorii nu sunt supravegheați în timpul orelor de către părinți, a întreprins față de aceștia acțiuni perverse cu caracter sexual, orientate spre satisfacerea poftelor sale sexuale și excitarea instinctului sexual al victimei, manifestate prin atingeri indecente și alte acțiuni cu caracter sexualizat, mângâierea minorilor pe față, sărutări pe obraz, frunte, la ureche, pipăit la fund.

Instanța de apel a statuat că prima instanță eronat a stabilit starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, acestea fiind apreciate incorect.

Or, probele administrate la materialele dosarului denotă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 175 Cod penal, și anume acțiunile perverse săvârșite față de o persoană despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente precum și alte acțiuni cu caracter sexual, săvârșite prin concurs de către aceeași persoană.

În pofida faptului că inculpatului nu și-a recunoscut vina, aceasta este dovedită prin probele administrate, cercetate și verificate în ședința instanței de apel.

Probele administrate nu pot fi neglijate sau considerate irelevante, iar din conținutul lor se poate fundamenta o hotărâre de condamnare, deoarece, în coroborare cu alte probe, chiar și indirecte, s-a format o înlănțuire logică, din care rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpatului, fapt incident și în prezența speță.

În procesul examinării cauzei, a fost vizionat materialul video, din care se atestă faptele inculpatului exprimate prin mângâieri, atingeri pe picioare, burtă, pe spate, cât și săruturi în regiunea gâtului, feței, urechilor și buzelor.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, de scopul pedepsei penale, anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, concluzionând de a-i aplica pedeapsa cu închisoarea, însă corectarea și reeducarea acestuia fiind posibilă fără izolare de societate.

Instanța a remarcat că, în ansamblu, circumstanțele cauzei, și anume faptul că inculpatul nu are antecedente penale, a comis pentru prima dată infracțiuni, suferă de XXXXXX, se caracterizează pozitiv, motivează posibilitatea aplicării în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal.

Privarea efectivă de libertate a inculpatului care suferă de maladia „XXXXX”, este o circumstanță care cu precădere va deforma personalitatea acestuia, care necesită tratament special, reieșind din condițiile de detenție din instituțiile penitenciare din țară, care nu permit, în măsură deplină, asigurarea acestuia cu tratamentul specific patologiei enunțate.

Astfel, este adecvată condamnarea inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unui termen de probațiune de 3 ani, pe durata căruia și ulterior inculpatul nu trebuie să săvârșească o nouă infracțiune, să demonstreze comportament exemplar și prin muncă cinstită, să îndreptățească încrederea care i-a fost acordată.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că instanța de apel la individualizarea pedepsei nu au ținut cont că fapta imputată face parte din categoria infracțiunilor grave, că prin acțiunile sale, inculpatul a atentat la inviolabilitatea sexuală a doi minori.

Infrațiunile privind viața sexuală sunt infracțiuni contra persoanei și au o profundă semnificație antisocială, care generează repercusiuni deosebit de dăunătoare pe plan social, periclitanț desfășurarea normală a vieții sexuale a persoanelor.

Pericolul social al infracțiunilor imputate inculpatului, constă în primejduirea dezvoltării fizice și psihice normale a minorilor, în depravarea lor morală, în dezvoltarea la ei a unor reprezentări eronate despre viața sexuală, iar uneori a unor deviații de la normele firești ale vieții sexuale, fiind urmate de marcarea profundă a victimelor, fapt ce denotă că astfel de categorii de infracțiuni nu pot fi tolerate.

Modalitatea stabilirii pedepsei nu cuprinde motivele de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicate

inculpatului dacă, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să o execute, iar instanța de apel a reținut asemenea împrejurări - inculpatul suferă de boala „XXXXXX”, nu a fost anterior condamnat, este caracterizat pozitiv, just concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pentru o perioadă de probațiune (*pct. 4. din decizie*).

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în conformitate cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este neîntemeiat.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, în privința inculpatului Ciubotaru Sergiu XXXXX, cu menținerea hotărârilor atacate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 12 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Gervas

Dumitru Mardari